

СИЛАБУС

обов'язкового освітнього компоненту

«Психолого-педагогічні технології»

Шифр за навчальним планом: ЗП03
освітньої програми Початкова освіта
галузі знань 01 Освіта/Педагогіка
спеціальності 013 Початкова освіта
освітнього рівня магістр

I курс, 1-й семестр

I. Опис дисципліни

Навчальне навантаження з дисципліни		Методи навчання і форми контролю
Кількість кредитів - 3		Методи навчання: I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності. 1) За джерелом інформації: Словесні: лекція (проблемна, лекція-прес-конференція), семінари, пояснення, розповідь, бесіда. Наочні: ілюстрація, демонстрація. Практичні: вправи. 2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні. 3) За ступенем самостійності мислення: пошукові, дослідницькі. 4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: виконання індивідуальних тьюторіалів. II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни.
Загальна кількість годин - 90		
<i>Денна</i>	<i>Заочна</i>	
Лекції:		
14	6	
Семінарські заняття:		
12	4	
Лабораторні заняття:		
-	-	
Самостійна робота:		
64	80	
Співвідношення аудиторних годин і годин СРС:		
1/3	1/8	
Тижневе навантаження (год.) - аудиторне: 2 - самостійна робота: 8		
Мова навчання - українська		

Предметом вивчення навчальної дисципліни є організація, зміст, механізми функціонування відкритого освітнього простору, системні й локальні психолого-педагогічні технології професійного становлення, неперервного розвитку, самовизначення і самовдосконалення майбутнього фахівця в умовах формальної, неформальної та інформальної освіти.

Міждисциплінарні зв'язки: філософія освіти, освітня політика та лідерство, освітня інноватика, інформаційні технології в освіті, соціологія, педагогіка, історія педагогіки, методологія наукового дослідження, загальна психологія, вікова психологія, психологія особистості, психодіагностика, соціальна психологія, конфліктологія, психологія наукової творчості, педагогічна психологія, методики викладання фахових дисциплін, психофізіологія дорослої людини, освітній менеджмент, зарубіжні освітні системи, андрагогіка, герогогіка, акмеологія.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Основною метою викладання навчальної дисципліни є формування знань, умінь та компетентностей застосування психолого-педагогічних технологій організації і реалізації змісту освітнього процесу, партнерської взаємодії суб'єктів освітнього середовища, неперервного професійного розвитку, самовизначення і самовдосконалення майбутнього фахівця в умовах неперервної освіти.

Основні завдання курсу: забезпечення розуміння системи неперервної освіти; знання науково-теоретичних підходів в організації відкритого освітнього середовища у межах формальної, неформальної та інформальної освіти; психолого-педагогічних закономірностей, особливостей і механізмів вікового, особистісного та професійного розвитку майбутнього фахівця; формування вмінь технологізації освітнього процесу, компетентностей упровадження системних і локальних психолого-педагогічних технологій у відкритому освітньому середовищі; опанування психолого-педагогічних знань у сфері міжособистісної освітньої взаємодії і комунікації, подолання деструкцій та створення безпечного розвивального освітнього середовища; опанування психолого-педагогічними техніками і методами, що дозволяють ефективно створювати та розвивати педагогічно доцільну партнерську взаємодію учасників освітнього процесу; забезпечення розуміння і усвідомлення рефлексії діяльності та самоздійснення усіх суб'єктів освітнього простору в ціложиттєвій освіті, вмінь застосування технологій самоосвіти, саморозвитку, самовдосконалення.

II. Основні результати навчання та компетентності, які вони формують:

Інтегральна компетентність. Здатність самостійно та комплексно розв'язувати задачі в сфері початкової освіти, у професійно-педагогічній та науково-пошуковій діяльності вчителя дослідницького та інноваційного характеру.

ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ	КОМПЕТЕНТНОСТІ
<p>ПР 2: Спілкуватися академічною українською та іноземною мовами в усній та письмовій формах, використовувати комунікативні стратегії, формувати в учнів здатність до взаєморозуміння, міжособистісної взаємодії.</p> <p>ПР 3: Застосовувати інноваційні технології в навчанні освітніх галузей початкової школи в стандартних, нестандартних та невизначених ситуаціях.</p> <p>ПР 5: Організовувати та управляти освітніми процесами у складних, непередбачуваних умовах, що потребують нових стратегічних підходів, налагоджувати співпрацю з різними соціальними інституціями, категоріями фахівців, використовуючи інформаційно-комунікаційні технології та цифрові сервіси.</p> <p>ПР 10: Складати програму саморозвитку та самовдосконалення, обирати ефективний інструментарій самопрезентації результатів власної професійної діяльності, створювати власний професійний імідж.</p> <p>ПР 11: Конструктивно розв'язувати педагогічні конфлікти</p>	<p>ЗК 2: Здатність до креативності та генерування нових ідей у професійно-педагогічній діяльності.</p> <p>ЗК 6: Здатність до здійснення педагогічної діяльності з розумінням її значущості для розвитку суспільства та врахуванням важливості свого впливу на вирішення соціальних проблем.</p> <p>СК 3: Здатність застосовувати інноваційні технології в навчанні освітніх галузей початкової школи в стандартних, нестандартних та невизначених ситуаціях.</p> <p>СК 7: Здатність створювати власний професійний імідж, самопрезентувати результати професійної діяльності, керувати власним життям і кар'єрою.</p> <p>СК 8: Здатність до конструктивного розв'язання педагогічних конфліктів в освітньому середовищі початкової школи</p>

<p>в освітньому середовищі початкової школи між усіма її учасниками з використанням засобів педагогіки партнерства та потенціалу педагогічного наставництва та супервізії.</p> <p>ПР 13: Працювати в умовах інклюзивного освітнього середовища з використанням оптимальних технологій з української та зарубіжної практики з урахуванням принципів педагогіки партнерства, дитиноцентризму та розвивального навчання.</p>	<p>засобами педагогіки партнерства та з використанням ресурсів педагогічного наставництва та супервізії.</p> <p>СК 10: Здатність обирати оптимальні педагогічні технології з української та зарубіжної практики для роботи в умовах інклюзивного освітнього середовища з урахуванням принципів партнерства, дитиноцентризму та розвивального навчання.</p>
--	---

III. Тематичний план дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС 90 години.

№ п/п	Назва модулів і тем	Денна форма навчання					Заочна форма навчання				
		Всього	Аудиторна робота			Самостійна робота	Всього	Аудиторна робота			Самостійна робота
			Всього аудиторних	Лекції	Семінарські заняття			Всього аудиторних	Лекції	Семінарські заняття	
I	Змістовий модуль. Педагогічні технології організації і розвитку змісту освітнього процесу в контексті неперервної освіти										
1.1.	Сутність, особливості, головні ознаки педагогічної технології. Класифікація педагогічних технологій.	6	2	2	-	10	13	1	1	-	12
1.2.	Системні педагогічні технології. Індивідуалізація відкритого освітнього простору.	14	4	2	2	10	13	1	1	-	12
1.3.	Освітня інноватика. Локальні педагогічні технології. Якість освітніх нововведень.	12	4	2	2	10	12	-	-	-	12
1.4.	Педагогічне проєктування та впровадження педагогічних технологій у систему неперервної освіти.	14	4	2	2	10	14	2	-	2	12
II	Змістовий модуль. Психолого-педагогічні технології педагогічно доцільної партнерської взаємодії. Створення безпечного розвивального освітнього середовища										
2.1.	Комунікативні психолого-педагогічні технології. Формування педагогічно доцільної партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії в освітньому середовищі.	11	2	2	2	7	11	1	1	-	10
2.2.	Соціальні, групові, особистісно орієнтовані механізми впливу/взаємовпливу в полікультурному інтегрованому освітньому просторі.	16	4	2	2	7	11	1	1	-	10

3.3.	Психолого-педагогічні технології конфліктологічної компетентності, позааудиторної та консультаційної взаємодії. Створення й підтримання безпечного розвивального освітнього середовища.	11	2	2	2	10	16	4	2	2	12
Всього:		90	26	14	12	64	90	10	6	4	80

IV. Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами

Модуль I. Педагогічні технології організації і розвитку змісту освітнього процесу в контексті неперервної освіти

Тема 1.1. Сутність, особливості, головні ознаки педагогічної технології. Класифікація педагогічних технологій

Зміст теми: Система неперервної освіти. *Інтернаціоналізація системи освіти України.* Ціложиттєва освіта. Формальна, неформальна та інформальна освітня діяльність. Дидактика – теорія навчання і освіти особистості. Технологізація освіти. Дидактичні технології. Технологічний і гуманістичний напрями організації освітнього процесу. Наукові підходи (системний, діяльнісний, інтегративний, особистісно орієнтований, особистісно-соціальний, відносницький) як основа теорії педагогічної технології. Термін «педагогічна технологія». Співвідношення понять: «освітня технологія», «педагогічна технологія», «технологія навчання», «інноваційна педагогічна технологія». Педагогічна технологія як наука, система і реальний процес навчання. Історизм поняття «технологія» і проєкція на сучасні освітні процеси. Педагогічна техніка. Модернізація навчальних предметних середовищ. Сутність педагогічної технології. Форми, методи, способи, прийоми навчання і виховання. Аудіовізуальна освіта. Програмоване навчання. Активні й інтерактивні педагогічні технології. Організаційно-методичний інструментарій освітнього процесу. Особистісні, інструментальні й методичні засоби у досягненні мети освіти. Ефективність і гарантований результат процесу освіти. Структура педагогічної технології. Рівні функціонування педагогічної технології (загальнопедагогічний, предметно-методичний, локальний/модульний). Технологічна схема. Проєктування технологічної карти.

Провідні теорії й концепції формування змісту педагогічних технологій (асоціативно-рефлекторне навчання, теорія поетапного формування розумових дій, сугестопедична концепція, теорія нейролінгвістичного програмування, теорія змістового узагальнення). Класифікація педагогічних технологій. За рівнем застосування (загальнопедагогічні, предметні, локальні). За провідним чинником психічного розвитку (біогенні, соціогенні, психогенні). За філософською основою (діалектичні, метафізичні, антропософські, вільного виховання). За науковою концепцією засвоєння досвіду (асоціативно-рефлекторні, біхевіористські, розвивальні, сугестивні, нейролінгвістичні, гештальттехнології). За ставленням до особистості (авторитарні, дидактикоцентристські, особистісно орієнтовані). За орієнтацією на особистісні структури (інформаційні, операційні, емоційно-художні, емоційно-моральні, технології саморозвитку, евристичні, прикладні). За типом організації та управління пізнавальною діяльністю (структурно-логічні, інтеграційні, ігрові, комп'ютерні, діалогові, тренінгові). Авторські педагогічні технології, авторські школи.

Рекомендовані інформаційні джерела: 1-2, 45, 47, 88, 91-195.

Тема 1.2. Системні педагогічні технології. Індивідуалізація відкритого освітнього простору

Зміст теми: Головні ознаки педагогічної технології як системи. Концептуальність, діагностичне визначення цілей і результативності, економічність, алгоритмізованість, проєктованість, цілісність, керованість, корегованість, постійний оперативний зворотний зв'язок, візуалізація, декомпозиція освітнього процесу на взаємопов'язані етапи, координованість і поетапність дій, спрямованих на досягнення запланованого результату, однозначність виконання передбачених процедур і операцій. Характеристика педагогічної технології на етапах проєктування (поділ процесу на етапи, дії, операції; алгоритмічність; технологічна послідовність реалізації етапів,

виконання дій, операцій; управління); функціонування (зміст навчання; методи навчання; система дидактичних засобів; організація навчання); результатів застосування (засвоєння знань – глибина, усвідомленість, системність ціннісно-сміслового ставлення, дієвість, міцність, самостійність; розвиток ціннісних орієнтацій; самореалізація; зміна відносин в освітньому процесі; специфічне мислення – діалектичність, проблемність, аналітичність).

Моральний аспект технологізації освіти. Моральна безпека, валеологічна обґрунтованість, духовна екологічність. Гуманістичний світогляд. Відмова від авторитарного стилю мислення і взаємодії, схильність до компромісу, поважне ставлення до думки іншого, інших культур, моральних і духовних цінностей.

Системні технології у вдосконаленні змісту і організації освітнього процесу. Системна технологія як теоретична модель, заснована на конкретному науковому вченні. Моделі дистанційного, змішаного, автономного навчання. Індивідуалізація відкритого освітнього простору. Особистісно орієнтовані та особистісно-соціальні технології. Особистісна центрованість освітнього процесу. Зміна ролі, корекція професійної спрямованості функцій педагога (андрагога, герогога). Технології формування педагогічно доцільних відносин в освітньому середовищі. Модератор, фасилітатор, консультант, медіатор, тьютор. Індивідуальний супровід в освіті. Педагогіка супроводу. Технологізація інклюзивного освітнього середовища. Засоби і методи практичного впровадження системних освітніх технологій.

Рекомендовані інформаційні джерела: 5-10, 12-17, 22, 27, 28, 30, 41, 46-48, 92.

Тема 1.3. Освітня інноватика. Локальні педагогічні технології. Якість освітніх нововведень

Зміст теми: Загальна теорія інновацій. Феномен і сутність педагогічної інноватики. Полігранність категорії «педагогічна інноватика». Аналіз понять «нововведення в освіті», «інноваційний педагогічний досвід», «нові освітні технології», «інноваційне освітнє середовище», «інноваційні освітньо-виховні системи», «інноваційні педагогічні технології». Педагогічна (освітня) інноватика як галузь наукового знання і практика. Закони перебігу інноваційних педагогічних процесів. Принципи управління інноваційними освітніми процесами. Структура педагогічної інноватики. Динаміка розвитку освітніх інноваційних процесів. Типи структур інноваційних процесів. Багатомірна класифікація нововведень. Показник нововведень. Ознаки новацій (сфера застосування, інноваційний потенціал, масштаб перетворень). Класифікація педагогічних нововведень. Умови ефективності інноваційних педагогічних процесів.

Локальні педагогічні технології. Взірцевий педагогічний досвід (С.В. Белуха, М.І. Босенко, О.М. Гнатюк, М.П. Гузик, З.З. Жофчак, О.А. Захаренко, Я.М. Овсієнко, М.М. Палтишев, Л.І. Парашенко, Н.С. Пушкар, Г.С. Сазоненко, С.М. Січко, А.І. Сологуб, М.І. Чембержі, В.Ф. Шаталов). Технологія комплексного багатопрофільного навчання. Технологія розвитку творчої особистості. Технологія зміни «явищ педагогічного процесу». Технологія колегіального управління. Комбінована система організації освітнього процесу. Технологія системного поглиблення виховання. Особистісно орієнтована освітньо-виховна система у школі-родині. Технологія естетизації освіти і виховання. Система поетапного навчання. Проєктна технологія навчання. Система управління розвитком інтегрованого освітнього середовища школи. Акмеологічно-діяльнісна модель організації освітнього простору. Система формування національної самосвідомості особистості. Технологія креативного профільного навчання. Концепція і модель наскрізної етико-естетичної освіти. Система інтенсивного навчання.

Якість планування нововведень. Параметри якості інноваційної освітньої діяльності. Моніторинг, вимірювання кількісних і якісних показників нововведень.

Рекомендовані інформаційні джерела: 32, 44-49, 66, 72, 77, 79, 85, 87-90.

Тема 1.4. Педагогічне проєктування та впровадження педагогічних технологій в систему неперервної освіти

Зміст теми: Проєктування в системі неперервної професійної освіти та освіти впродовж життя. Педагогіка, андрагогіка, герогогіка в контексті ціложиттєвої освіти. Педагогічна і андрагогічна моделі навчання. Цілісність і відмінність застосування педагогічних, андрагогічних і герогогічних технологій.

Поняття педагогічного проектування. Попереднє розроблення основних деталей майбутньої освітньої діяльності. Створення ідеального опису перспективного об'єкта, що передує його реалізації. Методологія проектування. Принципи педагогічного проектування (принцип освітніх пріоритетів; принцип саморозвитку проєктованих систем, процесів, технологій, ситуацій; принцип динамізму; принцип повноти; принцип діагностованості; принцип конструктивної цілісності). Педагогічне проектування як самостійна поліфункціональна педагогічна діяльність та процес і результат послідовного й безперервного руху взаємопов'язаних компонентів, етапів, станів освітнього середовища і дій його учасників. Педагогічне моделювання. Технологія ситуативно-контекстного моделювання.

Упровадження педагогічних технологій в освітню практику. Критерії співвідношення педагогічної інноватики і освітньої практики (актуальність, відповідність, гуманність, особистісна спрямованість, готовність інноватики і методична підготовленість педагога до впровадження, наступність із раніше досягнутим досвідом і відповідність загальним тенденціям розвитку національної системи освіти, цілісність, гармонізація, ефективність і перспективність результату). Умови успішного впровадження педагогічних технологій в освітній процес. Етапи процесу впровадження педагогічних технологій. Елементи операційної системи впровадження. Робоча схема впровадження педагогічно обґрунтованих науково-теоретичних розробок в освітній процес. Шляхи і конструкти впровадження інноваційних педагогічних технологій в широку освітню практику.

Рекомендовані інформаційні джерела: 15, 20-26, 33, 37, 39, 46, 48, 51, 55-60.

Модуль II. Психолого-педагогічні технології педагогічно доцільної партнерської взаємодії. Створення безпечного розвивального освітнього середовища

Тема 2.1. Комунікативні психолого-педагогічні технології. Формування педагогічно доцільної партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії в освітньому середовищі

Зміст теми: Психолого-педагогічна техніка спілкування: перцептивний, інформативний, інтеракційний аспекти. Вербальні та невербальні механізми впливу у процесі взаємодії викладач-студент. Багатоплановість процесу спілкування викладача та студента. Психологічна характеристика основних механізмів професійно-освітнього спілкування та взаємодії: ідентифікація, емпатія, рефлексія, стереотипізація, каузальна атрибуція, атракція. Психолого-педагогічні особливості взаємодії та спілкування викладача і студентів. Стили спілкування, специфіка труднощів спілкування викладач-студент. Стереотипи спілкування викладача. Комунікативні бар'єри в освітній взаємодії викладача та студентів: деформації спілкування, відчуження в спілкуванні, психологічні бар'єри спілкування та взаємодії.

Основні компоненти педагогічної комунікації. Виховна позиція викладача в педагогічній комунікативній взаємодії: розуміння, визнання та прийняття студента.

Техніки ефективного спілкування та взаємодії: активне рефлексивне слухання, Я-повідомлення, техніки аргументації, переформулювання запитань в комунікативній взаємодії.

Психолого-педагогічні способи впливу під час спілкування: переконання, аргументація, сугестія, навіювання, маніпуляція, наслідування, прохання, примус, ігнорування, «емоційне зараження», самопросування, позитивна/деструктивна критика. Класифікація стилів педагогічного спілкування. Психолого-педагогічні техніки, спрямовані на формування та розвиток міжособистісної, конфліктологічної, комунікативної, адаптивної компетентності, здатності до рефлексії особистісних, професійних актуальних можливостей і потенційних ресурсів, компетентності саморозвитку.

Психологічна сумісність типів темпераменту у комунікативній взаємодії. Екстра та інтроверти, їх психологічна характеристика та особливості взаємодії. Дуалізація спілкування як психотехніка гармонізації. Психотипологічні функції. Соціотипи та їх характеристика. Види взаємовідносин між соціонічними типами як фактор саморозуміння та розуміння унікальності суб'єкта спілкування. Методики виявлення соціотипу: діагностичні та візуальні. Етика спілкування. Психологічна культура особистості. Складові психологічної культури: психологічна грамотність, психологічна компетентність, ціннісно-смысловий компонент, культуротворчість та рефлексія.

Формування партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії в освітньому середовищі. Сутність і зміст освітніх суб'єкт-суб'єктних відносин. Виховання, навчання, освіта у трактуванні педагогічно

доцільних комунікативних суб'єкт-суб'єктних відносин. Рівні розвитку партнерських суб'єкт-суб'єктних відносин у відкритому освітньому просторі.

Рекомендовані інформаційні джерела: 32, 35, 37, 53, 63, 78, 82, 85, 121.

Тема 2.2. Соціальні, групові, особистісно орієнтовані механізми впливу/взаємовпливу в полікультурному інтегрованому освітньому просторі

Зміст теми: Психолого-педагогічні характеристики освітніх груп. Студентська група як психолого-педагогічний феномен. Психолого-педагогічні особливості студентської групи та її структура. Етапи (фази) розвитку студентської академічної групи: номінальна, група-асоціація, група-кооперація, корпорація, колектив. Групові механізми впливу та взаємовпливу в студентській групі: групова згуртованість, чинники групової згуртованості, проблеми групової згуртованості, зворотній зв'язок, групові норми, ролі, нормативний вплив, соціальний статус. Статусно-рольові позиції студентів у групі, їхні взаємозалежності. Рольовий конфлікт у студентській групі та шляхи його вирішення. Структура і динаміка міжособистісних відносин у студентській групі. Проблема сумісності у групі. Види сумісностей та їх значення у досягненні групових цілей.

Соціальні та психолого-педагогічні технології розвитку групи: адаптація, індивідуалізація, інтеграція як процес та етапи входження студента в студентський колектив. Феномен лідера та лідерства в студентській групі. Формальний керівник та неформальний лідер. Влада та авторитет лідера групи. Психологічні типи лідера. Соціально-психологічний клімат у групі та його вплив на працездатність особистості й групи.

Міжособистісні та внутрішньогрупові конфлікти в студентській групі, конфліктні форми поведінки в юнацькому віці. Шляхи вирішення та профілактика конфліктів.

Колектив кафедри: етапи розвитку, особливості формування і функціонування. Соціально-психологічні феномени у трудовому колективі. Комунікативні, організаторські, лідерські, інструментальні компетентності викладача як чинники ефективної комунікації, взаємодії в колективі (кафедри).

Психолого-педагогічна діагностика групових феноменів, соціального статусу, взаємодії та комунікації в студентських групах та педагогічних колективах.

Рекомендовані інформаційні джерела: 13, 42, 78, 92, 142-146.

Тема 2.3. Психолого-педагогічні технології конфліктологічної компетентності, позааудиторної та консультативної взаємодії. Створення й підтримання безпечного розвивального освітнього середовища

Зміст теми: Психолого-педагогічні характеристики освітніх конфліктів. Гуманізація сучасної освіти як основа створення та підтримання безпечного розвивального освітнього середовища. Психологічно комфортне та безпечне освітнє середовище як частина соціального середовища та ресурс особистісного розвитку суб'єктів освітнього процесу. Характеристика, компоненти, фактори психологічно безпечного освітнього середовища. Суб'єктність особистості як основа побудови безпечного розвивального освітнього середовища.

Конфлікти в освітньому середовищі: чинники, види, специфіка, стадії розвитку, умови та стратегії вирішення. Поняття «конфліктна ситуація», «конфлікт». Психолого-педагогічна характеристика конфліктної ситуації, конфлікту. Типологія конфліктів. Види конфліктів: міжособистісні, внутрішньоособистісні, внутрішньогрупові. Стратегії (типи) поведінки в конфлікті: суперництво, компроміс, співдружність, ухилення, пристосування. Загальна характеристика причин конфліктів та їх функція. Структура та динаміка конфлікту. Шляхи вирішення конфлікту. Роль посередника у вирішенні педагогічних конфліктів. Психолого-педагогічні передумови запобігання конфліктів в освітньому середовищі.

Конфліктологічна, полікультурна компетентність та асертивність суб'єктів освітнього процесу – умова створення та підтримання комфортного освітнього середовища, ефективної взаємодії та комунікації. Формування та розвиток конфліктологічної, полікультурної компетентності та асертивності суб'єктів освітнього середовища. Сучасні психотехніки вирішення конфліктних ситуацій, ведення переговорів, формування конфліктної компетентності, асертивності особистості.

Рекомендовані інформаційні джерела: 12, 26, 38, 77, 115, 123, 127- 145.

V. Завдання до самостійної роботи студентів та форми контролю за їх виконанням

Зміст завдань для СРС	Форма звітності
<ol style="list-style-type: none"> 1. Організаційно-методичний інструментарій освітнього процесу. 2. Особистісні, інструментальні й методичні засоби у досягненні мети освіти. 3. Ефективність і гарантований результат процесу освіти. 4. Структура педагогічної технології. 5. Рівні функціонування педагогічної технології (загальнопедагогічний, предметно-методичний). 6. Технологічна схема. Проектування технологічної карти. 7. Авторські педагогічні технології і авторські школи. 8. Головні ознаки педагогічної технології як системи. 9. Концептуальність, діагностичне визначення цілей і результативності, економічність, алгоритмізованість, проєктованість, цілісність, керованість, корегованість, постійний оперативний зворотний зв'язок, візуалізація, декомпозиція освітнього процесу на взаємопов'язані етапи, координованість і поетапність дій, спрямованих на досягнення запланованого результату, однозначність виконання передбачених процедур і операцій. 10. Характеристика педагогічної технології на етапах проєктування (поділ процесу на етапи, дії, операції; алгоритмічність; технологічна послідовність реалізації етапів, виконання дій, операцій; управління); функціонування (зміст навчання; методи навчання; система дидактичних засобів; організація навчання); результатів застосування (засвоєння знань – глибина, усвідомленість, системність ціннісно-смісловне ставлення, дієвість, міцність, самостійність; розвиток ціннісних орієнтацій; самореалізація; зміна відносин в освітньому процесі; специфічне мислення – діалектичність, проблемність, аналітичність. 11. Упровадження педагогічних технологій в освітню практику. 12. Критерії співвідношення педагогічної інноватики і освітньої практики (актуальність, відповідність, гуманність, особистісна спрямованість, готовність інноватики і методична підготовленість педагога до впровадження, наступність із раніше досягнутим досвідом і відповідність загальним тенденціям розвитку національної системи освіти, цілісність, гармонізація, ефективність і перспективність результату). 13. Умови успішного впровадження педагогічних технологій в освітній процес. 14. Етапи процесу впровадження педагогічних технологій. 15. Елементи операційної системи впровадження. 16. Робоча схема впровадження педагогічно обґрунтованих науково-теоретичних розробок в освітній процес. 17. Психологічна сумісність типів темпераменту у комунікативній взаємодії. Екстра та інтроверти, їх психологічна характеристика та особливості взаємодії. Дуалізація спілкування як психотехніка гармонізації. 18. Психотипологічні функції. Соціотипи та їх характеристика. 19. Види взаємовідносин між соціонічними типами як фактор саморозуміння та розуміння унікальності суб'єкта спілкування. 20. Методики виявлення соціотипу: діагностичні та візуальні. 21. Етика спілкування. Психологічна культура особистості. Складові психологічної культури: психологічна грамотність, психологічна компетентність, ціннісно-смісловий компонент, культуротворчість та рефлексія. 22. Психолого-педагогічні характеристики освітніх конфліктів. 23. Гуманізація сучасної освіти як основа створення та підтримання безпечного розвивального освітнього середовища. 24. Психологічно комфортне та безпечне освітнє середовище як частина соціального середовища та ресурс особистісного розвитку суб'єктів освітнього процесу. 25. Характеристика, компоненти, фактори психологічно безпечного освітнього середовища. 26. Суб'єктність особистості як основа побудови безпечного розвивального освітнього середовища. 27. Міжособистісні та внутрішньогрупові конфлікти в студентській групі, конфліктні форми поведінки в учнівському колективі. Шляхи вирішення та профілактика конфліктів. 28. Педагогічний колектив етапи розвитку, особливості формування і функціонування. Соціально-психологічні феномени у трудовому колективі. 29. Комунікативні, організаторські, лідерські, інструментальні компетентності викладача 	<p>реферати наукові доповіді, есе, презентації на орієнтовні теми (за вибором)</p>

(вчителя) як чинники ефективної комунікації, взаємодії в колективі. 30. Психолого-педагогічна діагностика групових феноменів, соціального статусу, взаємодії та комунікації в студентських (учнівських) та педагогічних колективах.	
--	--

VI. Контроль якості знань студентів

6.1. *Форми і методи поточного контролю*

Форми поточного контролю: індивідуальні тьюторіали (індивідуально-пошукові завдання, наукові реферати, творчі роботи,), модульні тести, комплексні контрольні роботи.

Методи поточного контролю: усне опитування, тести, практичні завдання.

6.2. *Форми і методи підсумкового контролю*

Екзамен.

VII. Інформаційні джерела для вивчення курсу

Основні

1. Андрущенко В.П. Роздуми про освіту: Монографія. Київ: Знання України, 2008. 819 с.
2. Андрущенко В.П. Світанок Європи: Проблема формування нового вчителя для об'єднаної Європи: Монографія. Київ: Знання України, 2011. 1099 с.
3. Андрущенко В.П. Феномен освіти: У 5-ти кн. Кн. 3. Екзистенційний простір освіти: Монографія. Суми: Університетська книга, 2020. 500 с.
4. Андрущенко В.П., Дем'яненко Н.М. Феномен педагогічної інноватики в науково-теоретичному обґрунтуванні й освітній практиці (концептуальні засади, результати і перспективи магістерського Проєкту «Інноваційні авторські освітньо-виховні системи»). Інноваційні авторські освітньо-виховні системи: досвід учителів України: науково-методичний посібник; за заг. ред. Н.М. Дем'яненко. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2021. С. 12-32.
5. Балицька Т.В. Методичні рекомендації щодо організації самостійної роботи студентів і курсантів 1 курсу в умовах кредитно-модульного навчання. Луганськ: РВВ ЛДУВС, 2007.
6. Баріхашвілі І.І. Самостійна робота студентів-заочників як основа їх професійного саморозвитку: Програма спецкурсу. Миколаїв: Іліон, 2006.
7. Бех І. Д. Рефлексія в духовному саморозвитку особистості. *Педагогіка і психологія : науково-теоретичний та інформаційний журнал АПН України*. 2012. № 1. С. 30–37.
8. Бех І. Д. «Я» як джерело духовного саморозвитку особистості. *Педагогіка і психологія : науково-теоретичний та інформаційний журнал АПН України*. 2011. № 3. С. 5–16.
9. Бойко А.М. Виховання людини: нове і вічне. Полтава: Техсервіс, 2006. 568 с.
10. Бойко А.М. Педагогічна україністика: науково-методичний посібник. Київ-Полтава: Salutis, 2019. Ч. 1. 70 с.
11. Бойко А.М. Педагогічна україністика: науково-методичний посібник. Київ-Полтава: Salutis, 2020. Ч. 2. 84 с.
12. Бойко А.М. Упровадження педагогічної інноватики в практику виховання: Монографія. Полтава: ПНПУ, 2011. 384 с.
13. Бойко А.М., Дем'яненко Н.М. Суб'єкт-суб'єктні відносини «учитель-учень» як партнерська взаємодія. *Партнерство в освіті та соціальній роботі: сучасні виклики та перспективи: матеріали міжвузів. наук.-практ. конф. (Хмельницький, 22 лют. 2022 р.)*. Хмельницький: ПП «А.В.Царук», 2022. С. 17-20.
14. Бойко А.М., Дем'яненко Н.М. Тьюторство як модель партнерських відносин викладач-студент. *Педагогіка та психологія. Науковий вісник Мукачівського державного університету*. 2018. Вип. 1 (7). С. 18-22.
15. Бондарчук О. І. Психологія девіантної поведінки: Курс лекцій. Київ, 2006.
16. Боришевський М.Й. Проблема самоактивності особистості: сутність, сучасний стан, перспективи дослідження. *Інститут психології ім. Г.СМ. Костюка – 60 років: Наук. Зап. Інституту психології ім. Г.СМ. Костюка АПН України*. Київ, 2006. Вип.25. С. 106-118.
17. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи: Методичний посібник для студентів магістратури. Київ: Центр навчальної літератури, 2003.
18. Висідалко Н.Л. Особливості функціонування перцептивної сфери студентів під час розв'язування задач. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Психологічні науки*. 2012. № 38 (62). С. 191–198.

19. Висідалко Н.Л. Продуктивність професійного навчання. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Психологічні науки.* № 35 (59). 2011. С.155-163.
20. Висідалко Н.Л. Чутливість перцептивних процесів при вирішенні задач та її показники. *Практична психологія та соціальна робота.* 2010. № 6. С. 33–40.
21. Висідалко Н.Л. Чуттєво-інтуїтивне і дискурсивно-логічне мислення студентів при творчому розв'язуванні задач. *Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент.* 2013. Вип.12. С. 252–260.
22. Гончарова Н.О. Основи професійної орієнтації: Навч. посіб. Київ, 2010. 168 с.
23. Гладкова В.М. Профорієнтація: Навч. посіб. для студентів. Львів, 2017. 156 с.
24. Дем'яненко Н.М. Європейський вектор проектування підготовки національних педагогічних кадрів. *Вища освіта України.* Тематичний випуск «Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології». 2012. Т. 1. С. 185-197.
25. Дем'яненко Н.М. Інноваційні трансформації освітнього простору педагогічного університету. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка. Серія : Педагогічні науки / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка;* гол. ред. Носко М.О. Чернігів: ЧНПУ, 2015. Вип. 130. С. 20-25.
26. Дем'яненко Н.М. Педагогічна освіта: зміна пріоритетів. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія Педагогіка.* 2015. № 1 (1). С. 20-25.
27. Дем'яненко Н.М. Тьюторство як професія та інструмент індивідуального супроводу в освіті. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Історико-педагогічні студії:* зб. наук. пр. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. Вип. 11-12. С. 5-11.
28. Дем'яненко Н.М. Парадигмальний підхід в історії вищої школи України (XIX – початок ХХІ ст.). *Модернізація вищої освіти в Україні і світі:* колективна монографія / Акад. пед. наук України; Ін-т вищої освіти АПН України; [за заг. ред. В.П. Андрущенко, В.І. Лугового, М.Ф. Степка]. Харків: Вид-во НУА, 2009. С. 46-61.
29. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: підручник, 3-тє видання, виправлене. Київ: Академвидав, 2015. 352 с.
30. Жигайло Н. Психологічні проблеми адаптації студентів-першокурсників і шляхи їх вирішення. *Педагогіка і психологія професійної освіти.* 2004. № 4. С. 107-112.
31. Закон України «Про вищу освіту». Київ, 2014.
32. Закон України «Про освіту». Київ, 2017.
33. Засєкіна Л. В. Психологічні засади розвитку вищої освіти України. *Психологічні перспективи.* 2010. Вип. 16. С. 40-50.
34. Іваницький О. В. Девіантна поведінка молоді в Україні: чинники виникнення та державні заходи подолання. *Зб. наук. пр. Ін-ту психології ім. Г. С. Костюка,* 2008. С. 55–63.
35. Інноваційні авторські освітньо-виховні системи: досвід учителів України: Науково-методичний посібник / наук. обґрунтування, заг. ред. Н.М. Дем'яненко. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2021. 353 с.
36. Інноваційні технології навчання: Навч. посібн. для студ. / [Кол. авторів; відп. ред. Бахтіярова Х.Ш.; наук. ред. Арістова А.В.; упорядн. словника Волобуєва С.В.]. Київ: НТУ, 2017. 172 с.
37. Інформаційно-комунікаційні технології для педагогічних працівників (Практичний курс) / укл. Покришень Д.А., Закревська Є.С., Корнієць О.М., Літош Ю.М., Ракута В.М., Тихоненко О.О. Чернігів: ЧОШПО імені К.Д.Ушинського, 2011. 62 с.
38. Клименко В. В. Психологія творчості. Київ, 2006. 480 с.
39. Когут С.Г. Девіантна поведінка дітей та молоді: проблеми й шляхи розв'язання. *Вісник Львів. ун-ту.* 2008. С. 190-197.
40. Козієвська О. Стратегії інтернаціоналізації вищої освіти: міжнародний досвід та українські перспективи. *Вища школа.* 2012. № 7. С. 30–39.
41. Кокун О.М. Психологічні особливості та передумови професійного вибору особистості на етапі оптації. *Наук. записки Інститут психології ім. Г. С. Костюка АПН України.* Київ, 2009. Вип. 37. С. 198–208.
42. Кокун О.М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця: Монографія. Київ, 2012. 200 с.

43. Кузікова С.Б. Важливість механізму саморозвитку в професійному становленні особистості. *Актуальні проблеми психології*. Київ, 2008. Т. 10. Ч. 3. С. 345-351.
44. Кузнецов М.А. Емоційне ставлення студентів до навчання: Монографія. Харків, 2017. 282 с.
45. Купрєєва О.І. Комплексна програма розвитку особистісного і професійного становлення майбутнього фахівця. *Актуальні проблеми психології. Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С.Костюка НАПН України*. 2013. Т. V: Психофізіологія. Психологія праці. Експериментальна психологія. Вип. 13. С.146-154.
46. Мариновська О.Я. Педагогічна інноватика. Менеджмент інновацій: Навч.-метод. посіб. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2019. 504 с.
47. Митник О.Я. Організація психологічної служби: Навч. посібник. Київ, 2017. 123 с.
48. Мороз О.Г., Падалка О.С., Юрченко В.І. Педагогіка і психологія вищої школи / за заг. ред. О.Г. Мороз. Вінниця, 2003. 267 с.
49. Мороз О.Г., Юрченко В.І. Психолого-педагогічна модель викладача вищої школи. *Наук. проектування інноваційних та альтернативних систем вищої освіти*. Тернопіль, 2000. С. 187-189.
50. Навчальний процес у вищій педагогічній школі: Навчальний посібник / За ред. О.Г. Мороза. Київ: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2001. 337 с.
51. Наукові школи Національного педагогічного університету ім. М.П.Драгоманова / Ред. В.П.Андрущенко. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2005. 580 с.
52. Освітні технології: Навчально-методичний посібник / За ред. О.М. Пехоти. Київ: А.С.К., 2001.
53. Педагогіка. Інтегрований курс теорії та історії педагогіки: У 2 ч. / За ред. А.М. Бойко. Київ: ВПОЛ; Полтава: АСМІ, 2004. Ч. 2. 504 с.
54. Педагогіка вищої школи: підручник / [В.П.Андрущенко, І.Д.Бех, Н.М.Дем'яненко та ін.]; за ред. В.Г.Кременя, В.П.Андрущенка, В.І.Лугового. Київ: Педагогічна думка, 2009. 256 с.
55. Персоналії в історії національної педагогіки. 22 видатних українських педагоги: Підручник / Під заг. ред. А.М.Бойко. Київ: ВД «Професіонал», 2004. 576 с.
56. Пехота О.М. Особистісно-орієнтована освіта [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/pedagogika/2000/7-1-4.pdf>
57. Пов'якель Н.І. Психологія вирішення педагогічних конфліктів. Київ: Шкільний світ, 2008. 128 с.
58. Подоляк Л.Г., Юрченко В.І. Психологія вищої школи: Підручник. Київ, 2014. 352 с.
59. Подоляк Л.Г., Юрченко В.І. Психологія вищої школи. Практикум: Навч. посіб. Київ, 2014. 336 с.
60. Попелюшко Р.П. Програма корекції відхилень у розвитку самооцінки студентської молоді. *Практична психологія та соціальна робота*. 2006. № 8. С. 55-65.
61. Практична психологія в системі вищої освіти: теорія, результати досліджень, технології: Монографія / за ред. Н.І. Пов'якель. Київ, 2009. 376 с.
62. Разказова О. Особливості соціалізації студентської молоді на сучасному етапі розвитку суспільства. *Соціальна педагогіка: Теорія та практика*. Луганськ, 2005. Т. 2. С. 23-26.
63. Распутько Ю.В. Психологічні особливості внутрішньоособистісних конфліктів в юнацькому віці. *Наук. часопис Нац. пед. ун-ту імені М. П. Драгоманова*. Серія Психологічні науки. 2009. Вип. 26 (50). Ч. 1. С. 345–352.
64. Теслюк В.М. Індивідуальний стиль педагогічного спілкування викладача: теоретико-методичний аспект: Монографія. Київ, 2016. 211 с.
65. Туркай Т.І., Коновал О.А. Педагогіка та психологія вищої школи: Навч. посібник для студентів-магістрів. Херсон, 2013. 516 с.
66. Святенко Ю.О. Тренінг особистісного зростання: Навчально-методичний посібник. Київ: Видавничий дім «Слово», 2017. 112 с.
67. Сердюк Л.З., Петрученко Н. М. Зміст і структура психологічної готовності до професійної діяльності студентів з інвалідністю. *Освіта регіону*. 2011. № 5. С.140-143.
68. Сердюк Л.З. Психологічні особливості ціннісних орієнтацій студентської молоді. *Освіта регіону*. 2012. № 2. С.311-317.
69. Слєпкань З.І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі. Київ, 2005. 240 с.
70. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 рр. Київ, 2021.

71. Стрельников В.Ю., Брітченко І.Г. Сучасні технології навчання у вищій школі: модульний посібник для слухачів авторських курсів підвищення кваліфікації викладачів МППК ПУЕТ. Полтава: ПУЕТ, 2013. 309 с.
72. Теорія і практика інклюзивної освіти [навчально-методичний посібник] / Упорядник Бондар К.М. [2–ге вид., доп.]. Проект «Підтримка інклюзивної освіти у м. Кривий Ріг», 2019. 170 с.
73. Терлецька Л.Г. Психологія здоров'я особистості: технологія психосинтезу: Навчальний посібник. Київ: Видавничий дім «Слово», 2016. 152 с.
74. Туриніна О.Л. Психологія творчості: навчальний посібник. Київ: МАУП. 2007. 156 с.
75. Федорчук В.М. Тренінг особистісного зростання: навчальний посібник. Київ: «Видавництво «Центр учбової літератури», 2016. 250 с.
76. Фішула М.М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Київ: „Академвидав”, 2010.
77. Чмут Т.К., Чайка Г.Л. Етика ділового спілкування: Навч. посіб. Київ, 2007. 230 с.
78. Шейко С. Національні та загальнолюдські засади реформування сучасної вищої освіти в Україні. *Вища школа*. 2005. №3. С. 32-39.
79. Штриголь Д. Я. Шлюбно-рольові настанови у юнацькому віці. *Практична психологія та соціальна робота*. 2010. № 5. С. 35–45
80. Яблонко В.Я. Психолого-педагогічні основи формування особистості: Навч. посібник. Київ, 2008. 220 с.
81. Demyanenko Natalya. A pedagogical university in the context of a competence-based method of approach. *European applied sciences*. Stuttgart, Germany, 2013. # 3-4. С. 77-80.
82. Demjanienko N. Ewolucija paradygmatu pedagogiki w historii szkolnictwa wyzszego Ukrainy (XX-XXI wiek). *Nauczyciel wobec szans i zagrozen edukacyjnych XXI wieku*; [podred. HalinyGajdamowicz]. Krakow: Impuls, 2009. S. 275-282.
83. Demyanenko Natalia. “Innovative author’s education systems”: a scientific project at National Pedagogical Dragomanov University. *Рідна школа*. 2020. № 1. С. 32
84. Demyanenko N.M. Internationalization of the educational and scientific space at pedagogical university. *The World Space of Higher Education: Trends in Internationalization and Development: the collective monograph* / Demyanenko N.M., Benera V.E., Kolyadenko S.M., Kravchenko I.M., Lomakovych V.Ya., Smikal V.O. / Edited by N. Demyanenko. Warsaw: RS Global Sp. Z O.O., 2020. P. 11-27.
85. Demyanenko Natalia. Stosunki wychowawcze nauczyciel – uczen w szkole ogolnoksztalcacej: problem klasyfikacji. *Uczen w obec szans I zagrozen edukacyjnych XXI wieku* / pod red. Haliny Gajdamowicz. Lodz: Wydawnictwo Uniwersytetu Lodzkiego, 2010. S. 28-37.
86. Demyanenko N.N. The conception of professional approach in the preparing of a teacher of higher educational establishment. *Innovation in academic education - higher education in the process of change*. Warsaw, 2009. P. 23-27.
87. Demyanenko N. The principle of university autonomy in substantiation of the idea and the world experience. *Magyar Tudományos Jurnal* (Budapesht, Hungary). 2017. № 7. P. 43-48.
88. Demyanenko N.M., Benera V.E., Kravchenko I.M., Lomakovych V.Ya., Smikal V.O. *The World Space of Higher Education: Trends in Internationalization and Development: the collective monograph* / Edited by N. Demyanenko. Warsaw: RS Global Sp. Z O.O., 2020. 160 p.
89. Demyanenko N.M. University autonomy as a condition for the internationalization of higher education: Ukrainian historical practices and current challenges. *The World Space of Higher Education: Trends in Internationalization and Development: the collective monograph* / Demyanenko N.M., Benera V.E., Kravchenko I.M., Lomakovych V.Ya., Smikal V.O. / Edited by N. Demyanenko. Warsaw: RS Global Sp. Z O.O., 2020. P. 69-83.
90. Demyanenko Natalia. Educational innovation studies as a complex system. *Interdisciplinary studies of complex systems. Міждисциплінарні дослідження складних систем*. 2020. № 16. P. 87-101. (Indexed by Web of Science Core Collection). <https://doi.org/10.31392/iscs.2020.16.087>

VIII. Інформація про викладача

Викладач	ВИШКІВСЬКА ВАНДА БОЛЕСЛАВІВНА
Профіль викладача на сторінці кафедри/факультету	Кафедра педагогіки https://kp.pf.npu.edu.ua/index.php/sklad-kafedri/336-vyshkivska-vanda-boleslavivna

Електронна адреса	vivanoval54@gmail.com
Контактний телефон	0973034035
Інформація про консультації	Консультації згідно визначеного графіку кафедри

ІХ. Організаційні вимоги з вивчення навчальної дисципліни

(політика навчальної дисципліни)

9.1. Вимоги до роботи студентів під час проведення навчальних занять з курсу (відвідування занять, етика поведінки під час занять, відпрацювання пропущених занять тощо)

Політика щодо відвідування

Під час вивчення ОК здобувачі вищої освіти дотримуються вимог чинного законодавства України, Статуту УДУ імені Михайла Драгоманова (<https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/statut-ukrayinskoho-derzhavnoho-universytetu-imeni-mykhayla-drahomanova>) і Правил внутрішнього розпорядку УДУ імені Михайла Драгоманова (<https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/pravy-la-vnutrishnoho-rozporiadku-udu-imeni-mykhaila-drahomanova>) відвідують заняття відповідно розкладу, дотримуються етичних норм поведінки.

Усі учасники освітнього процесу дотримуються загальноприйнятих моральних принципів, правил поведінки та корпоративної культури; підтримувати атмосферу доброзичливості, відповідальності, порядності й толерантності. Відвідування занять з курсу є обов'язковим за визначеним деканатом розкладом. За об'єктивних причин (лікарняний, заява) заняття може бути відпрацьованим. Атмосфера на заняттях повинна бути творчою, відкритою до конструктивної критики. Недопустимі запізнення на заняття; списування.

Політика щодо дедлайнів і перескладання

Здобувачі вищої освіти можуть здійснювати перескладання результатів навчання ОК відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу в УДУ імені Михайла Драгоманова», «Положення про порядок контролю якості знань студентів УДУ імені Михайла Драгоманова», «Положення про порядок ліквідації академічної заборгованості студентами УДУ імені Михайла Драгоманова» (посилання на Положення: <https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty>).

Усі завдання передбачені навчальною програмою мають бути виконані у встановлений викладачем термін.

Правила виконання завдань ОК: практичні та самостійні завдання виконуються вчасно та здаються викладачу у визначені ним терміни. Роботи, що здаються з порушенням термінів без поважних причин, оцінюються нижчою оцінкою (75% від максимальної оцінки). У разі неатестації перескладання відбувається з дозволу деканату.

Політика щодо конфліктних ситуацій

Вирішення конфліктних ситуацій у ЗВО здійснюється відповідно до «Положення про врегулювання конфліктів в УДУ імені Михайла Драгоманова» (<https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-vrehuliuvannia-konfliktiv-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova>). Між учасниками освітнього процесу здійснюється партнерська взаємодія, толерантність і повага до кожної особистості.

9.2. Вимоги до академічної доброчесності студентів.

Політика щодо академічної доброчесності

Політика ОК ґрунтується на засадах «Положення про академічну доброчесність в УДУ імені Михайла Драгоманова» (<https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-akademichnu-dobrochesnist-udu>). Викладач ознайомлює здобувача вищої освіти з правилами поведінки на заняттях, користуванням засобами електронного зв'язку, недопущенням академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації, списування, акцентує увагу на заборону використання додаткових джерел інформації під час оцінювання знань, при використанні Інтернет-ресурсів зазначається використане джерело.

Під час навчання учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватися академічної доброчесності: етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами передбачає: самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю (для осіб з особливим освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);

посилання на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право; надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності.

Х. Умови для інклюзивного вивчення освітнього компонента:

Даний ОК може викладатися для людей з особливими освітніми потребами. Форми і методи інклюзивного навчання обираються з урахуванням індивідуальних потреб здобувача. Обов'язково поєднуються фронтальні, індивідуальні та групові ФОНД. Традиційні методи навчання поєднуються з інтерактивними і спеціальними (методи педагогічного супроводу та корекції, тощо).